

Joanna Mariën

° 24.08.1924 - † 01.05.2025

Onze tante "Dida"

Op 1 mei 2025 is onze tante, na een leven van meer dan een eeuw, rustig ingeslapen. Ze was de dochter van Maria Denckens en Louis Mariën. Maria had een eerste kledingswinkel en Louis, oudstrijder uit de eerste wereldoorlog, werkte als schrijnwerker. Joanna en haar 5 jaar jongere zus, Gusta, onze mama, waren opgroeiende vrouwen tijdens de tweede wereldoorlog. Het waren zeer verstandige zussen. Joanna had een bijzondere gave voor kleding ontwerpen en naaien.

Dit kwam haar goed van pas toen zij de kledingswinkel op de hoek van de Turnhoutsebaan en de kanaalstraat in Wijnegem mee uitbouwde tot een bloeiende zaak. Joanna was een actieve vrouw, wij herinneren ons de verhalen van haar Oostenrijkse liefde, de vele reizen richting sneeuw en de fietstochten in en buiten België.

Op wat latere leeftijd leerde zij Raymond Correns kennen, ze trouwden en hadden een mooi leven samen. Spijtig genoeg bleef hun huwelijk kinderloos, hun te vroeg geboren tweeling stierf kort na de geboorte. Dit verdriet bleef hangen, maar ze namen de draad van het goede leven samen terug op: fietsen, wandelen, terrasjes doen, langlaufen, reizen, musea bezoeken,...

Kristin Veldeman en Luc Boelens
Ingrid Veldeman en Jan Delvaux

haar nichten en neven

melden u het overlijden van

Joanna Mariën

weduwe van Raymond Correns

geboren te Wijnegem op 24 augustus 1924
en zachtjes ingeslapen te Deurne in het WZC De Pelikaan op 1 mei 2025.

Het afscheidsmoment, gevolgd door de asverspreiding op de verspreidingsweide van de begraafplaats van Wijnegem heeft plaats in besloten kring.

Met dank aan het ganse team van WZC De Pelikaan voor de goede zorgen tijdens haar lange verblijf.

Wij waren altijd welkom bij ons "Dida". Zij leerde ons stikken en naaien, nam ons meermaals mee naar de zee en wij herinneren ons de vele babbels op de koer in Wijnegem. Joanna was steeds positief, zij wilde niet in een negatieve spiraal blijven hangen. Zij leefde sober en discreet en ze genoot van het leven in de buitenlucht en de goede dingen die op haar pad kwamen.

In het WZC woonde ze vele jaren en ook daar kenden ze haar minzame glimlach. Joanna was dementerend, maar nooit zichtbaar ongelukkig. Ze was dankbaar voor de hulp die zij kreeg en ze verveelde zich nooit. Ze zei vaak " ik ben blij dat ik zo graag lees". Ze leefde in haar wereld, een wereld die enkel zij kende, afgesloten van de buitenwereld. Het overlijden van haar man, Raymond, haar neef, Jan, haar zus en schoonbroer drongen niet als pijnlijk gemis in haar wereld binnen. En zo kabbelde zij, zonder heftige emoties, rustig en tevreden richting einde. Ooit vertelde ze ons: "De maand mei is voor mij emotioneel. Als de sering en bloeien denk ik aan het verlies van de tweeling, zij stierven in mei. Maar het is ook het begin van mooie lentedagen, de mensen gaan weer naar buiten en we kunnen weer genieten van de openbloeiende natuur"

Rust zacht, lieve tante.